

בתי המשפט

בשא 012658/07		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
בתיק עיקרי: עמה 001281/03			
תאריך: 28/06/2007		כב' השופט מגן אלטוביה	בפני:

בעניין:

אשר הרשקוביץ

מבקש

ע"י ב"כ עו"ד דני אורדן

נגד

פקיד שומה תל אביב 5

משיב

ע"י ב"כ עו"ד אורית וינשטיין

פרקליטות מחוז תל אביב

(אזרחי)

נוכחים:

שלא בנוכחות הצדדים

החלטה

במסגרת הערכות להמשך דיון הוכחות בתיק העיקרי אותרה ראייה על ידי ב"כ המשיב בכך שערכה חיפוש תחת שם המערער באנגלית באינטרנט. המדובר בראייה לכאורה שהיא לא רק תומכת בשומות המשיב אלא אף סותרת את עמדת המערער כפי שהוצגה במהלך ההליך השומתי, את חלק מטענותיו במסגרת ההודעה המפרשת את נימוקי הערעור וכן את עדותו מעל דוכן העדים. הראייה מקורה באתר האינטרנט של ה London Stock Exchange- News Room וכן ממה שמכונה על גביה RNS – company news The service from the London Stock Exchange. המשיב מבקש להגיש הראייה על מנת שתהווה חלק מחומר הראיות שבערעור. זאת על אף, שהסתיימו זה מכבר הליכי הגילוי והעיון, בעוד הערעור מצוי בשלב ההוכחות, בסמוך לסיום העדת עדי המערער (אשר עד למועד קבלת התגובות לבקשה, שמיעתם הסתיימה). לטענת המשיב מדובר בראייה שהגיעה לידיו רק במועד בו נערך החיפוש באינטרנט, יומיים לפני הדיון. הראייה נועדה להזים את גרסת המערער באשר לאופיים של העברות כספיות מחו"ל, גרסה אשר לפי עמדת המשיב נטענה רק מעל דוכן העדים באשר במסגרת הליכי הערעור הכחשת המערער את היותו סוכן שחקנים הייתה גורפת. המערער מתנגד לקבלת הראייה האמורה. לגישתו המשיב יכול היה מבעוד מועד "לגלוש" באינטרנט ולדלות ראיות. העובדה כי ב"כ המשיב

עשתה כן רק בסמוך למועד ההוכחות, אינה באה בגדר "ראיה חדשה", ראיה שנתגלתה רק עתה ואשר לא ניתן היה לאתרה קודם לכן. עוד טוען המערער כי הראיה מתייחסת לתקופה שאינה רלוונטית לשנות המס שבערער, אולם טענה זו אין בה דבר הואיל ושנות המס שבערער הן 1996-2000, והראיה מתייחסת לאירוע שארע בשנת 1999, בקשר עם מעורבותו הלכאורית של המערער באותו מועד ואף קודם לו.

המשיב טוען כי היה ולא תתקבל הראיה יהא בכך כדי לפגוע בזכויות המשיב לאור "היד הנדיבה" שנקט בית המשפט עם המערער שעה שהתיר לו להביא עדים חדשים מטעמו בשלב מתקדם של ההוכחות. ב"כ המערער בחר להגיב אף לתוכנה של הראיה בהציגו גרסה עובדתית אשר אין המקום לפרטה. אולם בתגובת המשיב לתגובה צורפו ראיות נוספות מתוך אתר המידע של הבורסה לניירות ערך בלונדון, הסותרות אף הם לכאורה את הגרסה העובדתית הנוספת שהעלה המערער באמצעות בא כוחו.

בית המשפט אכן איפשר למערער בדרך של דחיית מועד דיון, לזמן עדים אשר בתחילה לא היה בדעת ב"כ המערער לזמן. אין בין כך לבין התרת קבלת ראיה בשלב זה. המדובר בראיה שניתן היה לאתרה מבעוד מועד. המערער בנימוקי הערעור (סעיף 9) טען כי אינו איש עסקים. בכך פתח הוא חזית רחבה אשר הראיה החדשה היא מענה לאותה חזית. אלא שעל המשיב היה לפעול לאיתורה של ראיה זו אם לא בשלב של עריכת השומה, אזי למצער קודם למועד סיום הליכי הגילוי והעיון. אף נושא הטענה החדשה לכאורה שטען המערער רק מעל דוכן העדים, אשר בעטיה נדרש המשיב לאתר ראיות נוספות, אף בכך אין די כדי להצדיק קבלת הראיה בניגוד לאמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה לעניין ראיות נוספות בערעור אשר הוחלו בבחינת גזירת שווה בעניין **שטרנליכט** (מחוזי, בשי"א 12572/03, עמ"ה 1171/01, **שטרנליכט מרדכי נ' פקיד שומה נתניה**. מיסים יז/4 (אוגוסט 2003) ה-32, עמ' 189). ובעניין **דדון** (מחוזי, עמ"ה 604/02, **שלמה דדון נ' פקיד שומה ירושלים**. מיסים יח/3 (יוני 2004) ה-27, עמ' 197):

" הגשת ראיות חדשות בשלב הערעור מתאפשרת במשורה. ככל שמדובר בראיות שקדמו למתן פסק הדין בערכאה הראשונה, הכלל הוא כי לא ניתן להתיר הגשתן, אלא אם הוכיח המבקש כי לא ידע עליהן ולא יכול היה לגלותן בשקידה ראויה, ובלבד שנהג בתום לב (ע"א 801/89 כהן נ' שבאם, פ"ד מו(2) 136, 141 (השופט מלץ); י' זוסמן סדרי הדין האזרחי (מה' 7, 1995) 848 - 849). ככל שמדובר בראיות שאירעו לאחר שניתן פסק הדין – תיטה ערכאת הערעור להיזקק לראיות אלה, ובלבד שעלה בידי המבקש להראות כי הראיה הנוספת עשויה לסייע לו, שאם לא כן, לא תותר הגשתה (ע"א 325/68 איטונג-בטרם נ' בנק לסחר חוץ, פ"ד כב(2) 901; זוסמן, בעמ' 853). " ע"א 8778/04 **מחלבות יטבתה בע"מ נ תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ**. אתר נבו, פס"ד מיום 30.4.07.

"הגישה היא לא להתיר את הרצועה יתר על המידה ולא להביא להפקרות בסדרי הדין...",
ע"א 538/82 נצראל נ' ש' רג'ואן ואח' פ"ד לו (2) 722.

גרסת המערער כי אינו איש עסקים הייתה ידועה למשיב מקדמת דנן. גרסת המערער מעל דוכן העדים כי לא בוצעו אל חשבונותיו בישראל העברות כספיות מחו"ל שהן העברות עסקיות, היא פועל יוצא של גרסתו הראשית בדבר אי היותו איש עסקים. טענה ראשית זו הייתה ידועה למשיב כאמור. המשיב קבע את הכנסות המערער על סמך העדרם של הסברים לסכומים שנמצאו בחשבונותיו, כולם או חלקם. קביעות המשיב בצווים הניחו כי המדובר בכספים שנתקבלו על רקע עיסוקיו של המערער ובכלל זה עיסוקו כסוכן כדורגל ומעורבותו בתחום.

איתור מידע ברשת האינטרנט באמצעות מנוע חיפוש, הרי זו פעולה שהפכה לדבר שבשגרה. מבלי לקבוע מסמרות מה היתרונות והחסרונות שבהיעזרות במנועי חיפוש במסגרת ההליך השומתי על מנת לדלות מידע, ככל שביקש המשיב לתמוך עמדתו או לסתור את עמדת המערער, היה עליו לערוך חיפוש לגביו מבעוד מועד ולא ערב ישיבת ההוכחות. דווקא משום עודף המידע העשוי להתקבל מרשת האינטרנט ורמת אמינותו או דיוקו, מחד ומאידך, הקלות בהשגת מידע, אשר בלעדי רשת האינטרנט ומנועי החיפוש, ספק אם ניתן היה להגיע אליו, כל אילו מצביעים על הצורך בהצגת המידע בפני הצד האחר קודם למועד ההוכחות ולו במסגרת ערעור מס כמו גם על היכולת לעשות זאת על נקלה. בשקידה ראויה, כלשון הפסיקה, ניתן היה לאתר המידע מבעוד מועד. ערעור מס הוא למעשה במובן מסוים "שידור חוזר" של ההליך השומתי לאחר הגשת ההשגה. בית המשפט בוחן את שקול דעתו של המשיב על פי העובדות שהיו בפניו במועד קביעת השומה ואף אם נבחנה השומה או חלקים הימנה מחדש לאור מסמכים או ראיות אחרות שמציג הנישום לאחר הוצאת הצו, מידע חדש שמתגלה ובכלל זה יכול שיבוא מידע מהאינטרנט. הליך הפעלת שקול הדעת של פקיד השומה, הוא הליך שהוא גלוי בפני הנישום בבחינה זו שלנישום יש זכות להשמיע את עמדתו וטענותיו ועל המשיב לנמק את הכרעתו. את כל המידע שמבקש המשיב לאסוף לשם ביסוס קביעותיו, עליו לאסוף כאמור קודם לקביעת הצווים או למצער, כפי שנכון הוא להמשיך ולקבל מידע וראיות מאת הנישום עד לזמן סביר קודם למועד ההוכחות, כך גם עליו לסיים איסוף המידע והבחינה המחודשת של שקול דעתו עד לאותו מועד כשהוא נותן לנישום הזדמנות ראויה להגיב לממצאיו. המשיב קבע את שקבע בנוגע למערער על סמך המידע שהיה בפניו.

נשאלת השאלה עד כמה על ראייה שנמצאה ברשת האינטרנט לעמוד בכללים שנקבעו בדיני הראיות על מנת שתהא קבילה או כי יש מקום להגמישם (ראה, Jesse M Cohen,

Internet Evidence May Be the Key to Your Next Case,
 פורסם ב 20.2.2007. <http://www.law.com/jsp/article.jsp?id=1171533776204> .
 בשל החשש של אי היות אילו אמינים, אותנטיים, לרבות מתוך חשש של שתילת מידע פיקטיבי ופעילויות של האקרים באתרים. אולם יש הסוברים כי על בתי המשפט להתיר הגשת ראיות מתוך רשת האינטרנט לרבות בשל העובדה כי האינטרנט הפך מקור מידע שמילוני אדם פונים ונסמכים עליו בחיי היום יום, בעסקיהם, השקעותיהם, רכישותיהם וכו', כל עוד מדובר במקור אמין ונטול פניות וראה J. Ryan Potts, **Internet Evidence in Illinois: Point, Click & Admit?**, יוני 2004, <http://www.dcba.org/brief/junissue/2004/art10604.htm> . גם בישראל קיים מעבר ליתר פתיחות לקבלת ראיות שמקורן באינטרנט בעיקר בקשר עם מידע כללי שאינו מידע בנוגע לאירוע מוגדר, כאשר מידע פרטני מצריך אימות בעדויות נוספות וראו סקירת הפסיקה בתא (שלום-ת"א) 731916/03 **קווי זהב בע"מ נ. גז אליהו פילי** www.nevo.co.il . אף אם דיני הראיות בערעורי מס אינם קשיחים כמצוות לשון תקנה 10(ב) לתקנות בית משפט (ערעורים בעניני מס הכנסה), התשל"ט-1978, הרי שהגמשת כללי הראיות חלה לגבי ראיה עליה ביסס המשיב את שומתו או המערער את הדו"ח. הראיה מאתר הבורסה של לונדון לא שימשה את המשיב בעת קביעת הצווים. אף אם נמתח את לשון התקנה בפרשנות בה ניתן לראות בראיה חיזוק לעמדת המשיב בקביעותו, מבלי להכריע אם פרשנות זו מתיישבת עם תכלית התקנה, אזי קבלתה בשלב כה מאוחר על אף שניתן היה לאתרה קודם לכן, מנוגדת לעמדה כי בית המשפט אינו אלא בוחן את שקול דעתו של המשיב על סמך הראיות שהיו בפניו במועד קביעת הצו או משהפעיל שקול דעתו בעת שהוצגו לו ראיות שלאחר קביעת הצווים, עד למועד סביר קודם למועד ההוכחות. קבלת ראיות שניתן היה לאתרן בשלב השומתי כאמור ואילו לא אותרו, אולם מי מהצדדים טרח לאתרן רק במהלך ניהול הערעור, עלולה לרוקן את ההליך השומתי מתוכן של ממש או לכרסם בו. מצב דברים שכזה עלול ליצור את הרושם אצל הצדדים, הן הנישומים והן פקידי השומה, כי אין לטרוח ולהצטייד במלא הראיות התומכות בעמדותיהם אלא במסגרת הליך הערעור. כיוון שבית משפט של ערעור מס אינו יושב וקובע שומות De novo הרי שבית משפט לא יכול שייתן ידו להתנהלות זו. למעלה מן הנדרש, מקום שנתגלתה על ידי הצדדים ראיה חדשה של ממש לאחר סיום ההליך השומתי כאמור, לא מן הנמנע כי הדרך הנכונה לפעול במקרה שכזה תהא להשיב השומה לשלב ההשגה.

ער אני למהותיות הנטענת לראיה האמורה אולם דווקא בשל כך והעובדה כי המדובר במידע שהיה זמין ברשת האינטרנט באותם אתרים בהם היא נמצאה, מחזקים את הצורך

בקביעה כי דחיית השימוש במנוע חיפוש ברשת האינטרנט אינה עילה להעלאת טענה של מציאת ראיה חדשה. אותן אמות מידה המתבקשות מציבור הנישומים בדבר המצאת מלא הראיות והמסמכים לבחינת פקיד השומה קודם לתחילת מועד ההוכחות ובתוך זמן סביר קודם לכן, על מנת שזה יבחן א החלטותיו לאור אילו, צריכות שיחולו לגבי המשיב. גם המשיב אינו יכול להציג ראיה שלמערער לא ניתנה ההזדמנות להתייחס אליה במהלך ההליך השומתי או למצער עובר לשלב ההוכחות, אלא אם מדובר בראיה שלא ניתן היה להשיגה קודם לכן, וכך אף אם תינתן לו האפשרות להתייחס אליה במסגרת הערעור.

על מנת שהראיה תהא בעלת משקל, יש להוכיח את מהימנות המקור ואמינותו. הואיל ומדובר במקור שהוא אתר הבורסה של לונדון הרי שלכאורה המדובר באתר בעל מהימנות גבוהה. על פי הגישה הדוגלת בהסתמכות על מידע אשר ציבור רב, מחוץ לכותלי בית משפט, מסתמך עליו ועושה בו שימוש, שהוא אתר מוסדי, אין המידע נטול כל משקל. מדובר במידע שנמסר בידי חברה נסחרת לגבי פעילותה ומשכך חזקה שכפופה היא לפיקוח רשויות ניירות הערך ולפיקוח הבורסה. על כן יש להניח כי המידע הוא אמין ולו לכאורה. על אף זאת, כאמור, בשל המועד שבו אותרו המסמכים, אין בידי לקבלם שאחרת אין לדבר סוף. הרציונל של סופיות הדיון העומד בבסיס ההלכה בדבר הגשת ראיות נוספות באשר לאירועים שהתרחשו קודם למתן פסק הדין, הוא העומד גם באשר להליך השומתי. נתגלו ראיות נוספות וחדשות בתוך התקופה הקבועה בסעיף 147 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א 1961, יכול נציב המס להחליט לפתוח השומות מיוזמתו או לבקשת הנישום. כך יעשה ברגיל באשר לראיות שיש בהן לשנות את הקביעות הקודמות אולם לא באשר לאיתור ראיה המחזקת את עמדת המשיב. במובן זה, הצווים הם סופיים הגם שהליכי השומה נמשכים והולכים כל עוד לא חלף המועד הקבוע בסעיף 147. הקפדה על סופיות השומה הגם שהיא כפופה לביקורת שיפוטית, ראויה היא להגנה בכך שהיא מגינה הן על רשות המס מפני התדיינויות אין סופיות עם טפטופם של ראיות נוספות מעת לעת שהיו יכולות היו להיות מוגשות בשלב ההליך השומתי, והן על האזרח הנישום, שלא ימצא חדשות לבקרים מתמודד עם טענות וראיות שהמשיב יכול היה בשקידה ראויה, לאתרו.

אף המערער ביקש בסיום השמעת עדיו, ולאחר שלמד מפי אחד העדים כי מצוי עד החולש על פעילות העברות שחקני כדורגל בישראל ואשר יתכן ויש בידו לשפוך אור על המחלוקות הניטשות בין המערער למשיב, והוא ביקש לזמנו. אולם סברתי כי היה על המערער, כמי שמצוי בתחום וכמי שנטל ההוכחה והשכנוע להסביר כי הכספים שנמצאו בחשבונות הבנק שלו לרבות תקבולים מחו"ל, אינם מפעילות עסקית, להיערך עם עד זה, אשר איננו אישיות עלומה אלא יו"ר הרשות לבקרה בהתאחדות הכדורגל בישראל, בשלב השומתי או לאחר מכן בשלבי המשא ומתן עם המשיב לאחר הוצאת הצווים או אף לקראת היערכותו

לניהול הערעור ומלצער במסגרת אותה ארכה ודחיית מועד הוכחות אשר ניתנה לו, לפני משורת הדין, על מנת לזמן את כל העדים שהוא סבור כי יש לזמנם, על אף שלא הציג את גרסאותיהם בפני המשיב בשלב השומתי. כך גם אין מקום לאפשר למשיב לעבות את ראיותיו באמצעות ראיה שיכול היה לאתרה מבעוד מועד, "בשקידה ראויה".

סוף דבר הבקשה נדחית. הואיל וב"כ המערער שב והעלה את נושא המשא ומתן שהתנהל בין הצדדים מחוץ לכותלי בית המשפט, בסעיף 4 לתגובתו, על אף שניתנו בעניין זה מספר החלטות שעיקרן מניעת דיון וחשיפת אותו משא ומתן, בפני בית המשפט, בחרתי שלא לעשות צו להוצאות במקום להשית על המערער הוצאות בשל הימשכות הדיונים בשל עניין זה שלא לצורך בהתאם לתקנה 514 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984.

בהמשך למועדים שהציעו ב"כ הצדדים נקבע דיון גמר הוכחות, עדי המשיב, ליום 2.7.07 שעה 10: 9 עד השעה 12: 30.

המזכירות תיידע מיידית .

ניתנה היום י"ב בתמוז, תשס"ז (28 ביוני 2007) שלא במעמד הצדדים

מגן אלטוביה 12658/07-54678313

מגן אלטוביה, שופט

12658/07בשא052 אלטוביה מגן

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה